

บทนำ

บรรยากาศภายในห้องทำงานกว้างขวางเงียบสงบ แสงตะวันสาดส่องเข้ามากระทบตัวชายหนุ่มที่กำลังนั่งตรวจเอกสารอยู่บนโต๊ะเอกสารตัวใหญ่

เขาอายุประมาณสามสิบปี เครื่องหน้าคมคายได้สัดส่วน เรียวคิ้วคดกหนาเล็กขึ้นน้อยๆ อยู่เหนือนัยน์ตาคมปลาบราวนกอินทรี ดวงตาดำขลับคู่ นั้นล้าลึกสุดจะหยั่งประกายตาแฝงแววจองทองร้ายกาจ ชายคนนั้นมีรูปร่างกำยำล่ำสันซึ่งแสดงถึงความสมบูรณ์พร้อมของร่างกาย ผิวสีคล้ำมักทำให้ใครต่อใครเข้าใจว่าเขาต้องทำงานออกแดดอยู่เป็นประจำ

"ท่านประธานคะ มีคนต้องการเข้าพบค่ะ" เลขานุการในชุดสีทึมกล่าวเสียงเรียบ สองมือยื่นนามบัตรส่งให้

6 Hot Guy 06 หนุ่มร้าย... ปรายพศ

สายตาของชายหนุ่มเลื่อนออกจากเอกสารตรงหน้า ปรายตามองแวบหนึ่งก่อนออกคำสั่ง "ให้เข้ามาได้"

แม้จะไม่รู้จักแขกที่มาขอพบ แต่เขาก็รู้ว่าเจ้าของนามบัตรใบนี้เป็นผู้บริหารระดับสูงคนหนึ่งของ 'เดอะ แกรนด์ กรุ๊ป' แม้ว่าทั้งสองบริษัทจะติดต่อกันเรื่อยมา แต่ชายหนุ่มก็เคยพบแต่เพียงประธานบริหารของอีกฝ่ายเท่านั้น ไม่เคยข้องเกี่ยวกับพวกผู้บริหารระดับสูงของเดอะ แกรนด์ กรุ๊ปมาก่อน หรือว่าจะมีเรื่องอะไรเกิดขึ้น

ไม่นานนักหนุ่มใหญ่คนหนึ่งก็เดินอาดๆ เข้ามา หย่อนก้นลงบนเก้าอี้หนุ่มนิ่มอย่างไม่มีพิธีรีตอง ก่อนจะส่งยิ้มเกียจคร้านมาให้ สายตามองสำรวจอีกฝ่ายอยู่ในใจ "ยามบริษัทคุณนี่เข้มงวดจังนะ กว่าจะเข้ามาได้ผมเสียน้ำลายไปตั้งแยะ"

"มีธุระอะไรหรือครับ" ชายหนุ่มถามตรงๆ เพื่อไม่ให้เสียเวลา

"มาส่งข่าวนะ แนนอนว่าไม่ใช่ข่าวฟรี ผมอยากขอให้คุณช่วยอะไรหน่อยเป็นการแลกเปลี่ยนกับข่าวนี้อีกฝ่ายหยักยิ้มเกียจคร้านแฝงเลศนัยที่มุมปาก นัยน์ตาวาวประกายเหมือนมีแผนการในใจ ทียบรูปถ่ายใบหนึ่งออกมาส่งให้ชายหนุ่มหลังโตะทำงานด้วยท่วงท่าซ้าเฉื่อย

ในรูปเป็นหญิงสาวสวยเจ้าของดวงตากกลมโตสดใส

เดียนซิน 7

ทอประกายฉลาดเฉลียวเจ้าเล่ห์ แสงตะวันขับเน้น
ผิวพรรณผุดผ่องเนียนละเอียดเหมือนทารกให้ยิ่งผุดผาด
ราวกับว่าเพียงเอื้อมมือแตะก็อาจทำให้เธอต้องบอบสลาย
จะเรียกผู้หญิงคนนี้วางมหายาคัพพามาตินก็คงไม่ผิด

ชายหนุ่มหยิบรูปขึ้นมาดู นิ้วโป้งวาดผ่านริมฝีปาก
แดงประดับรอยยิ้มน้อยๆ ของเธออย่างห้ามใจไม่อยู่
อารมณ์ปรารถนาที่คุกรุ่นขึ้นทำให้เขาหรีตาลง

"จำเธอได้ไหม"

"แน่นอน พ่อของเธอมักจะพูดถึงเธอให้ผมฟังเสมอๆ
ตั้งแต่เธอเริ่มเป็นสาวนั่นแหละ" หลายปีก่อน ในงานเลี้ยง
คราวหนึ่ง ชายหนุ่มเคยลอบมองความงามของเธอด้วยความ
ชื่นชมมาแล้ว ผู้หญิงนี้ช่างเป็นสิ่งมีชีวิตที่แสนวิเศษ
ผ่านไปแค่ไม่กี่ปีความมั่งคั่งงามของเธอก็มากพอที่จะเรียก
เสียงฮือฮาได้

"ถ้าอย่างนั้นคุณคงยังจำคำสัญญาระหว่างพ่อของเธอ
กับคุณได้สินะ" ชายที่นั่งตรงข้ามเขายึดตัวตรงด้วยความ
ตื่นเต้น

"นั่นมันก็แค่คำพูดเพื่อเจ้อเวลาเมาน่ะ" ชายหนุ่ม
เผยปากยิ้ม ยังคงไม่ละสายตากรุณา นัยน์ตาดำขลับ
ทอประกายชื่นชม

เขาเคยได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับเธอมากมาย ผู้หญิง

8 Hot Guy 06 หนุ่มร้าย... ปราบพศ

คนนี้อีคิวเป็นเลิศ ทั้งสวยทั้งฉลาด ถูกเลี้ยงดูทะนุถนอม เป็นไขในหินตั้งแต่เด็ก แต่เนื่องจากชาติกำเนิดอันสูงส่ง บวกกับฝีปากอันคมกล้าที่ทำงานผู้ชายน้ำตาร่วงได้อย่าง ง่ายตาย เธอจึงยังไม่ถูกใจใครหน้าไหนเลยสักคน

"แต่พ่อของเธอไม่ได้คิดว่าสัญญาณนั้นเป็นเรื่องเล่นๆ นะ เขาฝากความหวังไว้กับคุณเลยล่ะ" ผู้มาเยือนกล่าวด้วย น้ำเสียงเอื่อยเนือย นัยน์ตาซ่อนประกายหรือลึกลับน้อย นึกในใจว่าคนหนุ่มตรงหน้ามีดีพอ เป็นนักสู้แต่กำเนิด และ ไม่มีทางปฏิเสธความท้าทายที่มาหาถึงที่แน่นอน

เชิญแม่ทัพไม่สู้แพ้ยั้ให้เกิดโทษะ อูบายเก่าแก่แต่ โบราณนี้ใช้ได้ผลเสมอ

"ผมว่าบางทีคุณอาจจะอยากรู้ เพราะต่อให้คุณไม่คิด จะรับสาวน้อยคนนี้เป็นภรรยา ตอนนี้เธอก็เตรียมสร้าง เรื่องราวใ้ให้คุณชายขึ้นหน้าเป็นของขวัญแรกพบแล้วล่ะ นี้ล่ะนะ ยังไม่ได้แถมสักนิดก็โดนสวมเขาเสียแล้ว ศักดิ์ศรี ก็ไม่เหลือ คุณนี่ช่างโชคร้ายจริงๆ" หนุ่มใหญ่ทอดถอนใจ สังเกตเห็นว่าอีกฝ่ายค่อยๆ เลื่อนสายตาดูขึ้นมองก่อนจะ เลิกคิ้วอย่างมีน้ำโห

"ผมอยากรู้เรื่องข่าวที่คุณว่า" ชายหนุ่มแสบเยิ้ม เป็น รอยยิ้มที่แสนอันตราย

"รับรองว่าคุณต้องชอบข่าวนี้มากเลยล่ะ" ชายบนเก้าอี้

เดียนซิน 9

หนุ่มนี้มีลูกขึ้นแล้วเริ่มอธิบายถึงแผนการที่ตระเตรียมมา
เนิ่นนาน

เขาตั้งใจวางแผนจัดการยัยเด็กนั้นให้รัดกุมที่สุด
ชายหนุ่มคนนี้เป็นตัวเลือกเหมาะเจาะที่จะใช้ล้างแค้น
แม่เด็กฉลาดปากร้ายที่ดีแต่บีบผู้ใหญ่เสียจนหงอ เขาปล่อย
ให้ยัยตัวดีรังแกมานานเกินไปแล้ว คราวนี้ล่ะเขาจะทวงหนี้
แค้นทีเดียวทั้งต้นทั้งดอกเลย

ชายสองคนมองตากันก่อนเริ่มต้นหารือถึงแผนการ
อันน่าสะพรึง หญิงสาวแสนสวยในรูปไม้ได้ระแคะระคาย
เลยแม้แต่น้อยว่าภัยร้ายดำมืดกำลังคืบ โกลีเข้ามาทุกที
ต้นตอของเรื่อง...ต้องย้อนกลับไปเมื่อครึ่งเดือนก่อน

10 Hot Guy 06 หนุ่มร้าย... ปราบพยด

บทที่ 1

ครึ่งเดือนก่อน

"หยิ่งซิน!"

เสียงคำรามโกรธเกรี้ยวดังก้องไปทั่วคฤหาสน์หลังงาม
อันหรูหรา ทรงพลังเสียจนกระจกหน้าต่างยังสั่นสะเทือน
เหล่าสาวใช้หน้าตาซีดเผือดแผ่นหน้าเป็นพัลวัน ประสบการณ์
สั่งให้พวกเธอรีบพาตัวออกห่างสนามรบให้เร็วที่สุด

พ่อบ้านผู้ชราใช้ไม้ชนไก่ในมือปิดฝุนอย่างสบาย
อารมณ์ สายตาเหลือบมองไปทางห้องหนังสือของเจ้านาย
ก่อนจะถอดแว่นสายตาวาวแล้วดึงผ้าไหมในกระเป๋าเสื้อ
ออกมาเช็ดเลนส์ด้วยทวงท่าสง่างาม

"หนึ่งวันอันสงบสุขกำลังจะเริ่มอีกแล้วสินะ" ชายชรา
พูดเสียงเรียบแล้วเริ่มปฏิบัติหน้าที่ที่ต้องทำเป็นประจำ

เดือนจีน 11

ทุกวัน นั่นคือหยิบแก้วน้ำออกมาแนบกับประตู เตรียมแอบฟังความเคลื่อนไหวในห้องหนังสือ

ภายในห้องที่อัดแน่นไปด้วยหนังสือนานาชนิด หม่อมใหญ่ท่าทางน่าเกรงขามถลึงตามองสาวสวยบนโซฟา ด้วยสีหน้าเด็ดขาด เธอเป็นบุตรสาวคนโตของเขา แต่บางทีเขาก็รู้สึกสงสัยว่าลูกคนนี้อาจทำให้เขาไม่โหดจนชักรตายเข้าสักวัน

"พ่อขา ถึงห้องนี้จะกว้างก็ไม่จำเป็นต้องตะโกนหรอกนะคะ หนูไม่ได้หูหนวก" หญิงสาวแสนสวยบนโซฟายิ้มบางๆ ไม่เห็นโทษของบิดาอยู่ในสายตา

เรือนร่างเพรียวลมสวมเสื้อกล้ามตัวสั้นรัดตัวสีดำคู่กับกางเกงยีนแนบเนื้อ เนื้อผ้าสีดำขับแน่นให้ผิวของเธอยิ่งผุดผาด ท่อนแขนเล็กเรียวเนียนละเอียด ช่วงเอวคอดเล็กที่ไม่มีเนื้อผ้าปกคลุมขาวฟ่องเสียจนใครเห็นก็ต้องจินตนาการเตลิด เธอสวยสดเยาว์วัยเสียจนผู้หญิงทุกคนพากันอิจฉา

หย่งเต๋อหรีตาลง สูดหายใจเข้าลึกพลางนับหนึ่งถึงสิบในใจว่าจะสงบอารมณ์ได้ "ฮี้ กล้าดีนั้กันนะ" เขาขบเขี้ยวเคี้ยวฟันด้วยความโมโห

"ความกล้าของหนูเพิ่มขึ้นตามอายุค่ะ ตอนนี่ก็สมกับวัยของหนูแล้วล่ะ" หย่งซินยิ้มหวาน ยกขาแดงบนโต๊ะขึ้น

12 Hot Guy 06 หนุ่มร้าย... ปราบพยศ

ดีมด้วยท่วงท่าแฉ่มช้อย เธอได้รับการศึกษาอย่างดีที่สุด
เพียงพร้อมด้วยคุณสมบัติที่คุณหนูผู้สูงศักดิ์พึงจะมี

"พ่อเห็นด้วย นับวันลูกจะยิ่งกล้าขึ้นทุกทีแล้ว
เดี๋ยวนี้แม้แต่คำพูดของพ่อ ลูกยังไม่ใส่ใจฟัง" หย่งเต๋อ
ทุบโต๊ะดังปังเพื่อระบายโทสะ

สมัยเด็กอย่างน้อยเธอก็ยังฟังคำเตือนของพ่อ
อย่างซาบซึ้ง แต่หลายปีมานี้เขากลับพบว่าบุตรสาวฉลาดล้ำ
ของตนนับวันจะยิ่งพุดจาและประพติตัวเหลวไหลเกินกว่า
จะควบคุมไหว

"หนูก็เป็นเด็กดีมาตลอดนี่คะ" หย่งซินเถียง ดวงตา
แฝงแววขบขัน ในสมองคิดว่าหากหัวเราะออกมาตอนนี้พ่อ
จะไม่โหจนลงไม้ลงมือกับเธอหรือเปล่า

"เด็กดีเธอะ หย่งซิน ตั้งแต่เกิดมาลูกไม่เคยมีอะไร
เกี่ยวข้องกับคำนี้สักนิด" หย่งเต๋อมองบุตรสาวด้วยสายตา
เย็นชาแล้วหยิบเอกสารตั้งหน้าออกมาจากลิ้นชัก "อย่า
คิดว่าทำตัวน่ารักต่อหน้าแม่อย่างเดี๋ยวจะพอนะ ถึงแม่จะเชื่อ
แต่พ่อไม่หลงกลหรอก พ่อรู้จักลูกดี ก่อเรื่องอะไรไว้นอกบ้าน
อย่าคิดว่าพ่อจะไม่รู้"

"พ่อซุดคู้ยเรื่องโน้นเรื่องนี้มากๆ ระวังจะกลายเป็น
ตาแก่นำรำคาญนะคะ" หย่งซินกล่าวเนิบๆ พลังมองเห็นตา
บึ้งตึงของหย่งเต๋อด้วยความซาชินเสียแล้ว

เดียนซิน 13

อันที่จริงหย่งเต๋อไม่มีตรงไหนใกล้เคียงกับคำว่า
ตาแก่เลยสักนิด แม้จะเริ่มอย่างเข้าสู่วัยกลางคน แต่
เรือนผมที่เริ่มจะกลายเป็นสีดอกเลากลับทำให้เสน่ห์อย่าง
ชายชาติตรีของเขายิ่งเพิ่มพูน หย่งเต๋อผู้กุมบังเหียนเดอะ
แกรนด์ กรุ๊ป กลุ่มบริษัทเงินทุนข้ามชาติขนาดยักษ์ ถึงพร้อม
ด้วยทรัพย์สินถุกถาวรและอำนาจบารมี หากวัดกันที่ความ
สามารถในการวางแผนและร่างกายอันแข็งแรงหนุ่มแน่นแล้ว
ทั่วทั้งแวดวงธุรกิจคงไม่มีใครสักคนที่จะเทียบเขาได้

หย่งซินจงใจพูดจู้จู้เรื่องอายุเพราะต้องการยั่วให้
บิดาโกรธ

จริงดังคาด หย่งเต๋อถลึงตาค้อนลูกสาวพร้อมส่งเสียง
คำรามอย่างเดือดดาล ขณะที่เขากำลังจะอ้าปากกริ้วคำพรูสาว
ออกมานั่นเอง ประตูห้องก็เปิดออก ผู้หญิงท่าทางงดงาม
คนหนึ่งถือถาดเครื่องดื่มเดินเข้ามา

"แม่ขา" หย่งซินส่งยิ้มหวานปานนางฟ้ามาให้

"หย่งซิน กลับมาแล้วเหรอลูก สอบไพนอลเสร็จแล้ว
เหรอ" ฟางซวงซวงมองดูหญิงสาวด้วยความยินดี แม้เธอ
จะไม่ใช้ภรรยาคนแรกของหย่งเต๋อ ไม่มีสายสัมพันธ์ทาง
สายเลือดกับหย่งซินเลยสักนิด แต่ความสัมพันธ์ระหว่าง
ลูกเลี้ยงแม่เลี้ยงคู่นี้กลับแน่นแฟ้นเสียยิ่งกว่าแม่แท้ๆ
ต่อให้หย่งซินร้อยเล่ห์เพทุบายแค่ไหนก็ยังฟังคำพูดของ

14 Hot Guy 06 หนุ่มร้าย... ปราบพยศ

ฟางซวงซวงบ้าง

"ซวงซวง ผมสั่งไว้แล้วว่าไม่ให้ใครเข้ามา" หย่งเต๋อขวมวดคิ้วตักหนาพาลางจ้องมองหญิงร่างอิมผู้เป็นภรรยา สายตาดูร้ายของเขาอาจทำให้ใครต่อใครกลัวจนหัวหด แต่กลับใช้กับเธอไม่ได้ผลสักนิด

เขากำลังสั่งสอนลูก ไม่ต้องการให้ซวงซวงเข้ามายุ่งเกี่ยว เธออ่อนโยนเมตตาเกินไป ไม่เคยรู้สักนิดว่า หย่งซินก่อเหตุเลวร้ายอะไรไว้ข้างนอกบ้าง และต่อให้เรื่องราวรุนแรงสักแค่ไหน แค่เจอลูกไม้ยอดอ่อนของแม่ลูกสาวตัวแสบ ซวงซวงก็จะเข้าข้างเธอทันที

"ฉันก็แค่ยกน้ำโสมมาให้ล่ะคะ" ซวงซวงวางเครื่องดื่มร้อนไว้บนโต๊ะแล้วก็ถือโอกาสนั่งลงบนตักสามี

"หนูไม่รบกวนเวลาสวีตของพ่อกับแม่ดีกว่าค่ะ" หย่งซินได้ทีก็คิดหนี "หนูมีนัดกับเพื่อน ไม่กลับมากินข้าวเย็นที่บ้านนะคะ" เธอพูดลุกขึ้นอย่างว่องไวพาลางโถมมือให้ทั้งสอง

"หยุดอยู่ตรงนั้นเลยนะ! คิดจะไปก่อเรื่องที่ไหนอีกล่ะ" หย่งเต๋อออกคำสั่ง มีหรือจะยอมให้หนีเอาตัวรอดง่ายๆ

"เปล่าเสียน้อย" หย่งซินกะพริบตาปริบๆ แสร้งตีหน้าซื่อ ต่อให้บิดาที่รักสืบสาวความผิดทุกกระพริบของเธอออกมาหมด เธอก็ไม่สะดุ้งสะเทือนสักนิด

เดือนสิบ 15

"เปล่าอะไร จะให้พ่อหรือพี่นความจำให้ไหม" หย่งเต๋อ
แค้นหัวเราะแล้วหยิบรายงานที่เขียนความผิดของลูกสาว
คนโตไว้ละเอียดยิบขึ้นมามีอ่าน "ลูกอาศัยที่รู้จักมีเออร์ไป
ทำงานเป็นสาวนึ่งดริงก์ แถมทำงานวันแรกยังหาเรื่องทะเลาะ
กับแขก อาละวาดพังร้านเขาจนตำรวจยังแตกกระเจิง"

"หนูก็แค่อยากไปเปิดหูเปิดตา ใครใช้ให้ไอ้โรคจิตนั้น
มาทำรุ่มร่ามกับหนูละ หนูจ่ายค่าเสียหายให้ทางร้านแล้วนี่"
หย่งซินยกไหล่ไม่ใส่ใจ ตอนไปเคลียร์กันที่โรงพัก พอ
คู่กรณีรู้ว่าเธอเป็นลูกสาวหัวแก้วหัวแหวนของประธาน
เดอะ แกรนด์ กรุ๊ปก็ตกใจจนฉี่แทบราด

"เปิดหูเปิดตาทั้งนระ" หย่งเต๋อกัดฟันกรอด ถลึงตา
มองบุตรสาวสุดที่รัก "แล้วที่ลูกเข้าไปยุ่งเรื่องการซื้อขาย
ในตลาดมีดละ ลูกเข้าไปยุ่งจนทำแผนล่อซื้อของตำรวจพัง
เรื่องนั้นจะว่ายังไง ลูกนี่ช่างรู้จักใช้คนจริงๆ นะ หลอกใช้
ภรรยาของพวกคุณอาจนหัวป่นไปหมด"

"หนูก็แค่อยากเปิดโลกของตัวเองให้กว้าง เรียนรู้
อะไรให้มากขึ้นนี่คะ" หย่งซินตอบอย่างมีเหตุผล

"ไปเป็นสาวนึ่งดริงก์ ไปเป็นนายหน้าค้าของผิดกฎหมาย
เนี่ยนะ ต่อไปลูกจะก่อเรื่องอะไรมายั่วโมโหพ่ออีก" หย่งเต๋อ
ปวดจี๊ดไปทั้งศีรษะ นึกอยากถามสวรรค์ว่าเขาทำผิดอะไร
นักหนาถึงได้มีลูกสาวฤทธิ์มากขนาดนี้

16 Hot Guy 06 หนุ่มร้าย... ปราบพยศ

"ต่อไปหนูจะเชื่อฟังแน่นอนค่ะ" หย่งชินพูดหน้าตาจริงจัง หากแววตาชั้นแฝงอยู่ในดวงตา

ผู้บริหารระดับสูงของเดอะ แกรนด์ กรุ๊ปพากันเรียกขานหย่งชินว่า 'แม่มดน้อย' การโกหกสำหรับเธอก็เหมือนกับการกะพริบตานั่นแหละ

"ลูกคิดว่าพ่อไงขนาดจะเชื่อเธอ" หย่งเต๋อหัวเราะด่าซ้ำร้ายกับตัดสินใจได้ เขากะซัดกอดภรรยาแน่นขึ้น รู้ดีว่าเธอลูกไม่อยู่แล้ว หากหย่งชินทำตัวเช่นนี้ต่อไปเรื่อยๆ ไม่ช้าก็เร็วแม้แต่ชีวิตก็คงไม่เหลือ

"พ่อจะให้หนูแสดงความจริงใจยังไงล่ะคะ" หย่งชินเลิกคิ้วเรียวบาง มองหน้าบิดาด้วยสายตาสงบปราศจากความว้าวุ่น

หลังจากเงียบไปชั่วครู่ หย่งเต๋อก็กล่าวซ้ำๆ ซัดถ้อยซัดคำ "พ่อเลือกคู่ตัวไว้ให้ลูกแล้ว อีกไม่นานจะจัดการให้พบกัน"

หย่งชินเบิกตากว้างอย่างไม่อยากเชื่อ "พ่อคะ พ่อเป็นอัลไซเมอร์ก่อนเวลาหรือไง ดูตัวเนี่ยนะ! หนูเพิ่งจะสิบเก้าเองนะคะ แกรมไม่ใช่สินค้าค้างสต็อก ทำไมต้องดูตัวด้วยอีกอย่างทุกวันนี้เดอะ แกรนด์ กรุ๊ปยิ่งใหญ่อย่างกับอะไรคงไม่จำเป็นต้องใช้เงินต่อเงินหรอกมั้ง"

"หย่งเต๋อ ยิ่งไงลูกก็ยิ่งเติกนะคะ" ฟางซวงซวง

เดียนซิน 17

กะพริบตาด้วยความแปลกใจ เธอรู้แผนการของสามีมาตลอด เพียงแต่ไม่คิดว่าจะมาถึงเร็วขนาดนี้

"ถ้าผมไม่รีบหาคคนมาดูแลลูก ดีไม่ดีแกอาจอยู่ไม่ถึง อายุยี่สิบ" หย่งเต๋อแตะปากศรีภรรยาเป็นเชิงห้ามไม่ให้เข้ามายุ่ง ก่อนจะหันกลับไปจ้องหย่งซินด้วยสายตาดุดัน "พ่อว่ายังไงลูกก็ต้องทำตามนั้น นี่เป็นข้อมูลของคุณดูตัว เขาไปอ่านซะ" เขาพูดด้วยน้ำเสียงเฉียบขาด

ตั้งแต่หย่งซินตั้งต้นทำตัวออกนอกกลุ่มนอกรทาง หย่งเต๋อ ก็เริ่มสรรหาชายหนุ่มที่เหมาะสมจะรับช่วงดูแลลูกสาวคนโต ผู้ชายคนนี้จะต้องเพียบพร้อม ต้องตามความคิดพิเรนทร์ของหย่งซินทัน นอกจากนี้ยังต้องหนักแน่นพอจะกำราบแม่เมดน้อยที่ฉลาดเป็นกรดคนนี้ได้

ผู้ชายคนนั้นเป็นตัวเลือกอันดับหนึ่งอย่างไม่ต้องสงสัย เดิมทีหย่งเต๋อตั้งใจว่าจะรออีกสามสี่ปีค่อยจัดการให้สองคนได้รู้จักกัน แต่พักนี้บุตรสาวคนโตของเขาชักจะหนักข้อขึ้นทุกวัน ถ้าไม่รีบตัดไฟแต่ต้นลมมีหวังสายเกินแก้

"อย่าแม่แต่จะคิดเสียวนะคะ หนูไม่มีทางดูตัว บ้าๆ บอๆ นี่แน่ และไม่สนใจข้อมูลห่วยแตกของไอ้หมอนั่นด้วย พ่อเลือกผู้ชายประเภทไหนมาให้หนูคะ ตาแก่หัวล้านเจ้าของสมบัติมหาศาล หรือว่าลูกชายมหาเศรษฐีจู้ป้อแป้ปัญญาอ่อน" หย่งซินแค้นหัวเราะ การตัดสินใจโดยพลการ

18 Hot Guy 06 หนุ่มร้าย... ปราบพยศ

ของพ่อทำให้เธอเดือดดาล "ถ้าหนูจะแต่งงาน หนูจะเป็นคนเลือกเจ้าป่าวเองค่ะ" เธอประกาศ จ้องเขม็งไปที่หยิ่งแต่ก่อนจะหมุนตัวเดินออกจากห้องไป

ทันทีที่ประตูเปิดออกพ่อบ้านผู้ชราซึ่งกำลังแอบฟังอยู่ก็เซดลามาตามแรงเหวี่ยงของประตู เขาลุกขึ้นช้าๆ ตบฝุ่นตามตัวด้วยท่วงท่าสง่างาม แล้วจ้องมองหญิงสาวด้วยแววตาอาวรี

"คุณหนูครับ ไม่ทราบว่าคุณตัวจะใส่ชุดอะไรดี" ชายชราจใจราดน้ำมันลงบนกองเพลิง

"ไปตายซะไป! ถ้าต้องไปดูตัวล่ะก็ ฉันจะไปมันทั้งที่ไม่ใส่อะไรเลย!" หยิ่งชินทั้งคำสบถสุดท้ายก่อนจะหายตัวไปอย่างรวดเร็วราวสายลม

"จะพูดจะต้องระวังปากให้มากนะคะ คุณหนูอย่าให้เกินไปนัก" พ่อบ้านคนเก่าคนแก่พูดกับตัวเองยิ้มๆ พลางมองตามหลังหญิงสาวที่กำลังเดินห่างออกไปทุกที

ชาร์เลย์ เดวิดสันสุดแต่คันหนึ่งจอดอยู่หน้าอาคารอเนกประสงค์เก่าซอมซ่อ หยิ่งชินตะขาคั่งอย่างทะมัดทะแมงเพื่อจอดรถ เมื่อถอดรถเหมือนกันน็อคแล้วเธอก็สะบัดผมให้เข้าทรง ก่อนจะหรีตามองอาคารเก่าโทรมตรงหน้า

สาวงามผู้บอบบางราวดอกไม้ไม้แรกแย้มคนหนึ่งนั่งอยู่

เดือนจีน 19

บนเบาะหลัง เธอถอดหมวกกันน็อคออกซ้าๆ เลื้อยสี่เหล็อง
อ่อนช้นบนบุคลิกนุ่มนวลละมุนละไม หญิงสาวจัดเสื้อผ้า
ซึ่งยับเล็กน้อยเพราะเพิ่งโดยสารฮาร์เลย์ที่แล่นด้วย
ความเร็วสูงให้เข้าที่

ทั้งสองเป็นสาวสวยเลอเลิศที่หาได้ยาก แต่ต่างคน
ก็ต่างสไตล์ คนหนึ่งสวยแถมหยิ่ง อีกคนสวยนุ่มนวล
ไม่น่าเชื่อว่าคนสองคนนี้นิสัยแตกต่างราวฟ้ากับดินกลับเป็น
เพื่อนสนิทที่คุยกันได้ทุกเรื่อง

"หย่งซิน ฉันว่าความคิดนี้ไม่เห็นดีเลย" หลิวเจินอ้อ
เลื่อนสายตามองสูง ดวงตาสุกใสแลดูหนึ่งสงบ ไม่ว่าจะไม่
เห็นด้วยขนาดไหนน้ำเสียงของเธอก็จะคงความเรียบหนึ่ง
แถมซ้ำเสมอ

"ฉันรู้ แต่ก็ยังดีกว่าถูบบังคับให้ดูตัวละหน้า" หย่งซิน
เม้มปากยิ้ม ไม่ยอมจําจนต่อคำเกลี้ยกล่อม

"แต่เธอเป็นผู้หญิงนะ ทำแบบนี้เท่ากับทำลายชื่อเสียง
ของตัวเองจนป็นปี" หลิวเจินอ้อขมวดคิ้วแล้วเดินตามเพื่อนรัก
เข้าตึกไป

"ถ้ามันทำให้ฉันได้รับอิสระ เสียชื่อก็เสียไปสิ เธอ
ควรรู้มานานแล้วว่าฉันไม่สนใจสายตาใครหน้าไหนทั้งนั้น"
หย่งซินโบกมือไม่ใส่ใจคำพูดของเพื่อน

มันเป็นสถานที่ซึ่งเธอเที่ยวเล่นจนคุ้นเคยเป็น

20 Hot Guy 06 ทุ่มร้าย... ปราบพยศ

อย่างดี ตู้ฟงฉินหนึ่งในผู้บริหารระดับสูงของเดอะ แกรนด์ กรุ๊ปเปิดสำนักงานนักสืบอยู่ที่นี้ ลิบปีผ่านไป ป้าย 'สำนักงานนักสืบตู้ฟงฉิน' ยังคงเซลอะฟุ่นและเต็มไปด้วยไยแมงมุมเหมือนเช่นเคย

ประตูบานใหญ่สปรกเปิดออก เผยให้เห็นห้องแคบๆ ที่วางโต๊ะเอาไว้เบียดเสียด แสงตะวันสาดผ่านหน้าต่างบานเกล็ดเข้ามากระทบซากว่านโอโมโตะในกระถาง ชายร่างใหญ่คนหนึ่งนอนเอกเขนกอยู่บนเก้าอี้หนังตัวโต ขยายาวๆ พาดไขว้ไว้บนโต๊ะ

ชายคนนั้นกำทูลโทรศัพท์ไว้ในมือ เขาปรายตามองผู้มาเยือนแวบหนึ่ง ชมวดคิ้วให้หย่งซิ่น ก่อนจะหันกลับไปเพ่งสมาธิกับการสนทนา

"โมอิง ฟังฉินพูดก่อนสิ สิ่งที่เขาเห็นไม่ใช่ความผิดของฉินเลยนะ นายจ้างคนนั้นคิดไม่ซื่อทำรุ่มร่ามกับฉินเอง ฉินต่างหากละที่เป็นเหยื่อ" ตู้ฟงฉินอธิบายให้ภรรยาฟังพยายามงัดทุกวิถีทางมาเกลี้ยกล่อม ถึงขนาดยอมก้มหัวให้ทั้งที่ไม่ได้ทำอะไรผิด

ไม่รู้จะมีใครช่วยไปกว่าเขไปอีกไหม นานๆ จะได้เจอหน้าเมียรักที่ลงหลักปักฐานอยู่ในญี่ปุ่นสักที แต่ภรรยา กลับต้องมาเห็นภาพบาดตาที่ลูกค้าสาวโถมตัวเข้าใส่ นักสืบหนุ่มมือก็วุ่นวายกับการถอดเสื้อสามี่เธอเข้าอย่างจัง

เดียนซิน 21

ตอนนั้นโมอิงเดินตรงเข้ามาด้วยสีหน้าไร้ความรู้สึก ก่อนจะตบหน้าสามีกับก๊กสาวคนละครดาด เมื่อบอกให้ตู้ฟังฉินเตรียมตัวเซ็นใบหย่าแล้วก็จากไปโดยไม่เปิดโอกาสให้เขาอธิบายสักคำ ตู้ฟังฉินร้อนใจแทบจะกระโดดตึกตาย ความรัก ความซื่อตรงที่เขามีให้โมอิงนั้นฟ้าดินเป็นพยานได้ แม้ก่อนแต่งงานเขาจะเด็ดดอกไม้ร้ายทางมาเซยชมบ้าง แต่พอมีภรรยาแล้วเขาก็กลายเป็นสามีที่รักเดียวใจเดียวที่สุดในสามโลก

แม้ในที่สุดโมอิงจะใจอ่อนยอมรับโทรศัพท์ของเขา เพราะคำอ่อนวอนของลูกๆ แต่สถานการณ์ก็ไม่สู้จะดีนัก ตู้ฟังฉินเปลืองน้ำลายไปตั้งมากมายแต่เธอก็ยังไม่ยอมเชื่อ หย่งซินฟังแค่นี้ก็ประโยคก็เดาเรื่องราวได้ทั้งหมด เธอเดินนยหนดเข้าไปยืนต่อหน้าตู้ฟังฉิน นิ้วมือเรียวยาวชี้ไปที่จมูกตน ท่าทางน่ารักน่าเอ็นดูกลับความร้ายกาจเสียมิดชิด

"หนูช่วยได้นะจะบอกให้" เธอทำปากบอกเขา
ตู้ฟังฉินตาเป็นประกายขึ้นมาทันทีเมื่อเห็นตัวช่วย
"รอก่อนนะ ให้ยายแม่มดอธิบายให้เธอฟังก็ได้" เขาตีใจแทบจะร้องให้ กุสีกุจยยื่นหูโทรศัพท์ให้หญิงสาว

หย่งซินรับโทรศัพท์มาด้วยรอยยิ้ม เพียงแค่คำพูดไม่กี่ประโยคก็กล่อมโมอิงให้สงบลงได้ ระหว่างคุยโทรศัพท์

22 Hot Guy 06 หนุ่มร้าย... ปราบพยด

หญิงสาวลอบสังเกตปฏิกิริยาของตู้ฟงฉิน รอยยิ้มที่มุมปาก ฉีกกว้างขึ้นเรื่อยๆ นี่เป็นเรื่องในครอบครัวคนอื่น แม่เธอ จะสนิทกับครอบครัวตู้ก็ไม่ว่าจะสอดมือเข้าไปยุ่ง แต่ตอนนี้เธอมีแผนการอื่นอยู่ในใจ

เมื่อกล่อมไม่อิงเสร็จหยงฉินก็วางหูโทรศัพท์ "ไม่เป็นไร แล้วละ ถือว่าเรื่องสงบชั่วคราวนะคะ"

"ไม่อิงว่ายังไงบ้าง" ตู้ฟงฉินถามด้วยความร้อนใจ รู้สึก เป็นครั้งแรกในชีวิตว่าหยงฉินก็มีหัวใจเหมือนกัน เขาเห็น เธอมาตั้งแต่อ่อนแอแต่อกแตกกลับต้องตกอยู่ใต้เงื้อมมือของ ยัยหนูน้อยมาก่อนชีวิต ไม่นึกเลยว่าวันนี้เธอจะยื่นมือ เข้าช่วยในยามที่เขาอับจนหนทาง

"เรื่องหย่าชะลอไว้ก่อนได้ แต่พี่ไม่อิงยังไม่ค่อยเชื่อ เท่าไหร่ จับได้คาหนังคาเขาขนาดนั้นต่อให้รักกันแค่ไหน ก็อดระวางไม่ได้หรอก" หยงฉินพูดอย่างเห็นอกเห็นใจเสีย เต็มประดา เธอเดินอ้อมไปอีกฝั่งหนึ่งเพื่อหาที่นั่ง แต่กลับ พบว่าในออฟฟิศนี้ไม่มีแม้แต่โซฟาสักตัว

พูดไปใครเขาจะเชื่อว่าหนึ่งในผู้บริหารระดับสูงของ เดอะ แกรนด์ ก็รูปจะยอมทนอึดอัดอยู่ในรูหนูแบบนี้ ในที่สุดหยงฉินก็เดินไปยืนข้างๆ หลิวเจินอ้อย่างยอมแพ้

"ให้ตายเถอะ! ฉันไม่ได้ทำอะไรผิดเลยนะ!" ตู้ฟงฉิน คร่ำครวญ ไม่อยากเชื่อเลยว่าแต่งงานกันมาตั้งสิบกว่าปีจะ

เดียนซิน 23

ต้องเตียงหักเพราะเรื่องเหลวไหลพรรคนี้

"หนูบอกพี่ไม้อิงว่าขอเวลาสืบเรื่องให้แน่ชัดก่อนแล้ว
จะรายงานอย่างละเอียดอีกที พี่ไม้อิงเชื่อหนูอยู่แล้ว เพราะ
ฉะนั้นไม่มีปัญหา" หย่งซินประสานมือเข้าด้วยกัน หลบตา
ลงเพื่อปิดบังประกายเจ้าเล่ห์ในดวงตากกลมโตคู่ นั้น

หลิวเจินอู่ฟังออกว่าเธอมีแผนแต่ก็ไม่ได้บอกปากห้าม
เพียงแต่ส่ายศีรษะซ้ำๆ ใบหน้าอ่อนหวานฉายแววเห็นใจ
ตู้ฟงจิน

"แม่มदन้อย ชีวิตแต่งงานของฉันอยู่ในมือเธอแล้ว
เธอต้องอธิบายให้ไม้อิงเข้าใจนะ" ตู้ฟงจินกระโดดคว้ามือ
หย่งซินเขย่าแรงๆ

หย่งซินไม่ตอบ เธอเพียงแต่เงยหน้าขึ้นมองตู้ฟงจิน
ด้วยสีหน้าจะยิ้มก็ไม่ใช่ ไม่ยิ้มก็ไม่เชิง รอยยิ้มแสนงาม
นั้นทำเอาตู้ฟงจินเหงื่อตก

"นี่เธอคิดอะไรอยู่นะ" เขาร้องหวาดๆ รีบปล่อยมือ
โดยเร็ว ยิ่งเห็นรอยยิ้มนั้นกรีดลึกขึ้นทุกทีเขาก็แทบจะ
ร้องครวญคราง "แม่มदन้อย ได้โปรดเมตตาด้วยเถอะ
เรื่องนี้เกี่ยวพันถึงชีวิตแต่งงานของฉันกับไม้อิงเลยนะ..."

"หนูไม่คิดพรากสามีพรากภรรยาใครอยู่แล้วล่ะคะ
แต่เรื่องจะเป็นยังไงต่อก็อยู่ที่ความจริงใจของคุณอาแล้ว
นะคะ" หย่งซินจับจุดอ่อนของตู้ฟงจินได้ในเวลาอันรวดเร็ว

24 Hot Guy 06 หนุ่มร้าย... ปราบพยศ

รอยยิ้มหวานปานจะหยด รอยยิ้มนั้นมีเพียงคนใกล้ชิด
ถึงจะรู้ว่าแฝงเจตนาร้ายกาจแค่ไหน

"เธอจะให้ฉันทำอะไร" ตู๋ฟงฉินถามอย่างระแวงระวัง

"คุณเอาสิบเรื่องที่คุณไปทำไว้นอกบ้านเสียละเอียดยิบ
แถมยังส่งให้พ่ออ่านจนพ่อหนูโกรธแทบเต็น จะไม่เอาหนู
ไว้แล้ว คุณอาเป็นคนทำให้พ่อคิดผลักใส่หนูให้ไปตุ๋ตั่วกับ
ตาแก่หัวล้านน่าเกลียด เพราะฉะนั้นคุณอาต้องรับผิดชอบ"
หย่งชินกล่าวด้วยท่วงท่าสง่างาม นัยน์ตาคู่สวยหรือลึ่งเล็กน้อย

ตู๋ฟงฉินอ้าปากเตรียมจะด่า แต่เมื่อนึกได้ว่ามี
ตัวประกันอยู่ในเงื้อมมือของหญิงสาวก็รีบกลืนถ้อยคำ
สกปรกกลับลงท้องไปในที่สุด

"นั่นมันเรื่องของเธอกับพ่อเธอ อย่าเอาฉันเข้าไปเกี่ยว
หย่งเต๋อเป็นเจ้านายฉัน ในเมื่อเขาจ้างมาฉันก็ต้องทำ
อีกอย่างข้อมูลพวกนั้นก็จริงทั้งหมดนี่นา" ตู๋ฟงฉิน
กำหมัดแน่น

อันที่จริงหลายปีก่อนหน้านี้หย่งเต๋อก็เริ่มมองหา
ชายหนุ่มที่มีคุณสมบัติดีพอจะมารับหย่งชินไว้แล้ว เขา
เตรียมกรงแน่นอนหาไว้รอขังแม่มดน้อยคนนั้น ตั้งใจจะเด็ดปีก
ของลูกสาวสุดรักก่อนที่เธอจะก่อเรื่องร้ายแรงเกินแก้ไข

"คุณอาไม่ลงมือเองแต่กลับส่งมิดให้พ่อทำร้ายหนู
ไม่ละอายแก่ใจบ้างหรือไงคะ" หย่งชินเอียงคอถาม ไม่คิด

เดียนซิน 25

จะปล่อยเขาไปอยู่แล้ว "อีกอย่างคุณอากรู้ว่าหนูความ
อดทนต่ำ เรื่องที่คุณอาเปิดโปงหนู หนูยังไม่ได้คิดบัญชี
เลย จะมีกะจิตกะใจช่วยให้คุณอาสองคนคืนกันได้ไง"

"ไม่ต้องมาอ้อมค้อม มีเงื่อนไขอะไรก็ตาม!" ตู๋ฟงฉิน
คำราม โมโหหนักที่ตกหลุมที่เธอซุดตักไว้เสียแล้ว

"พ่อหนูเป็นคนพูดจริงทำจริง เรื่องดูตัวเริ่มเตรียมการ
ไปแล้ว จะลงมือกับพ่อคงไม่ได้ หนูเลยคิดว่าจะจัดการกับ
อีกฝ่ายแทน เราต้องทำให้ทางนั้นเป็นฝ่ายปฎิเสธเองให้ได้"
หย่งซินยิ้มหวานขึ้นอีก เป็นรอยยิ้มที่สวยงามแต่ชั่วร้าย

"คุณอาจะต้องหาโฮสต์คนหนึ่งให้มาอยู่กับหนูชั่วคราว
จากนั้นก็ปล่อยข่าวให้ทั่ว เดี่ยวพวกปากหอยปากปูก็จะ
ช่วยใส่สีตีไข่เอง ถ้าฝ่ายหญิงชื่อเสียงฉาวโฉ่แบบนี้ ต่อให้
ฝ่ายชายยอมดูตัวก็คงไม่กล้าสานสัมพันธ์ต่อแน่" หย่งซิน
ประกาศด้วยน้ำเสียงเรียบนิ่ง รู้ดีว่าแผนนี้สมบูรณ์แบบ

"โฮสต์อะไรอะ?! เธอจะให้ฉันหาไอ้ตัวมาอยู่ด้วยอะไรอะ?!"
ตู๋ฟงฉินอึดอัดในหัวอก ตกใจกับสิ่งที่ได้ยินจนหน้าซีดเผือด

"มันก็แค่ละครตบตาละน่า หนูจะตั้งกฎไม่ให้เขา
ทำอันตรายหนูได้ พอเสร็จเรื่องก็จ่ายเงินก้อนโตให้" หย่งซิน
พูดอย่างไม่มีหวัหระ เมื่อเทียบกับอิสรภาพแล้วเรื่องแค่นี้
จับจ้อยมาก "อีกอย่าง ถึงจะเป็นแค่การแสดงคุณอาก็ต้อง
ตั้งใจหน่อยนะ หนูขอแบบสะอาดๆ ประเภทมิโรคติดต่อ

26 Hot Guy 06 หนุ่มร้าย... ปราบพยศ

น่ารังเกียจแถมมาด้วยหนูไม่เอามาทำรูมเมตเด็ดขาด" หยงชินกล่าวต่ออย่างมีเหตุผล ไม่ได้อายเลยแม้แต่น้อยว่า พุดอะไรออกไปบ้าง

"ไม่ได้!" ตู๋ฟงฉินปฏิเสธเสียงแข็ง "ถ้าพ่อเธอรู้เข้า ต่อให้ฉันมีเก้าชีวิตก็อย่าหวังเลยว่าจะรอด" ว่าพาลงสายหัวดิก

"ไม่ได้เหรอ ก็ตามใจคะ ฉันคุณนาก็รอเซ็นใบหย่าจากที่ไม่อิงแล้วกัน" หยงชินยิ้มหวานกว่าเก่า เธอไม่กลัวอะไรทั้งนั้นเพราะรู้ดีว่าจะใช้เรื่องหย่ามาปั่นหัวอีกฝ่ายอย่างไร ตู๋ฟงฉินไม่มีทางปฏิเสธข้อเสนอเธอแน่นอน

"หยงชิน..." ตู๋ฟงฉินคร่ำครวญ นานๆ จะเรียกหญิงสาวด้วยชื่อนามสกุลจริงสักที

"รีบให้คำตอบสิคะ หนูไม่มีเวลารอคุนาคิดหรอกนะ" หยงชินไม่คิดอ่อนข้อแม้แต่น้อย ความฉลาดหลักแหลมเกินใครทำให้เธอทำได้ทุกอย่างเพื่อบรรลุเป้าหมาย จะสนใจอะไรว่าตู๋ฟงฉินจะถูกหยงเต๋อไล่ฆ่าหรือเปล่า

ตู๋ฟงฉินยื่นหนังสือกาฟแตกพลั๊กอยู่กับที่ เขาารู้สึกมึนแดดด้าน ยืนคอกก็หัวขาด หดคอกก็หัวขาด สรุปว่า ยัยแม่มดน้อยจงใจจะสับเขาและเป็นโจ๊ก ความแค้นที่ทับถมมานานหลายปีทำให้คุณธรรมที่มีน้อยอยู่แล้วมลายหายไป ตู๋ฟงฉินหรีตาลง แผนการร้ายแวบเข้ามาในสมอง หยงชินร้ายกาจเกินไปจริงๆ ถ้าไม่สั่งสอนเสียบ้าง

เดียนซิน 27

ยัยแม่มดที่ทั้งสวยทั้งฉลาดคนนี้จะเชื่อไปตลอดชีวิตว่า
ผู้ชายคนไหนๆ ล้วนแต่เป็นลูกไก่ในกำมือ จะบีบก็ตาย
จะคลายก็รอด

ไหนๆ หย่งเต๋อาก็เลือกคนมาแล้ว เขาควรออกแรง
กระตุ้นเป็นพ่อสื่อให้หย่งซินได้ล้มระสชาติการถูกปั้นหัว
ดูบ้าง ยิ่งคิดก็ยิ่งรู้สึกว่แผนนี้น่าสน ถึงยัยแม่มดน้อย
จะฉลาด แต่ก็มีข้อเสียตรงที่มั่นใจในตัวเองเกินไป ไม่มี
ทางคาดถึงแน่ว่าจะเจอแผนซ้อนแผน

"คุณอาตุ้สุดที่รักษา หนูไม่มีเวลามากนักหอรอกนะคะ
ตกลงคุณอาจะช่วยหนูไหม" หย่งซินเลิกคิ้วเรียบบางกลาง
มองดูมือคู่สวยเพื่อฆ่าเวลา แม้ภายนอกจะเหมือนว่าเธอ
กำลังรอคอยคำตอบ แต่ที่จริงกลับมั่นใจเกินร้อยว่าจะได้
รับความร่วมมืออย่างแน่นอน

หย่งซินแน่ใจเหลือเกินว่าตุ้ฟงฉินจะต้องตอบตกลง
อย่างไม่มีข้อแม้ แผนการของเธอแยบยลไร้ที่ติ

"แม่มดน้อย แบบนี้ไม่ดีจริงๆ นา" ตุ้ฟงฉินแสร้งตี
สีหน้าหนักใจ พยายามกลั่นหัวเราะเติมที่ เขาเองก็ไม่ใช่
คนดีต่ออะไร หากถูกต้อนจนมุมเขาก็ทำได้ทุกอย่างเหมือนกัน
ที่หย่งซินมีนิสัยชอบทำทนายชนบประเพณีเช่นนี้จะว่า
ไปก็เพราะพวกอาๆ อย่างเขาปลุกฝังให้มันแหละ เสียที่ว่า
แม้เธอจะหลั๊กแหลม แต่ถึงอย่างไรอายุก็ยังน้อยอยู่ จึง

28 Hot Guy 06 หนุ่มร้าย... ปราบพยศ

อ่อนด้อยทั้งประสบการณ์และการจับนินัยคน เธอไม่ได้
เฉลียวใจเลยว่าตู้ฟงฉินจะคิดอุบายได้กลับ

"ดีหรือไม่หนูเป็นคนตัดลีนคะ คุณเอาช่วยหาคนมา
ก็พอ" หญิงสาวยิ้มน้อยๆ ท่วงท่าเย้ยหยันดงามไม่มี
ที่ติ "คุณอาจบ้านพักส่วนตัวบนภูเขาของหนูได้ไหมคะ
พอหาคนได้แล้วก็ส่งตัวไปที่นั่น จำไว้นะคะว่าต้องหาแบบ
ที่หน้าตาคู่ควรกับหนูหน่อย ที่สำคัญชื่อเสียงต้องฉาวโฉ่
ด้วยนะ แบบนี้จะได้ลั่นสะเทือนไปทั้งเมืองเลย"

"นอกจากหาคนแล้วเธอยังจะให้ฉันทำอะไรอีก"
ตู้ฟงฉินแบมือสองข้าง ตีหน้าเศร้ายอมรับชะตากรรม แต่
ในใจกลับกลั่นหัวเราะอย่างเอาเป็นเอาตาย

"กระพือข่าวเรื่องหนูอยู่กับโฮสต์คนนั้น หนูคง
จะพักอยู่บนเขาจนใกล้กำหนดตุตัว พอหนูกลับมาถึงไทเป
ข่าวลือนั้นก็คงสะพัดไปทั่วเมืองแล้วละ" หย่งซินเอามี
จับคาง เอียงศีรษะมองไปทางเพื่อนสนิทก่อนจะขยิบตาให้

หลิวเจินอึดอันทายใจเอือกหนึ่ง รู้ดีว่าหมดปัญญาห้าม
"ยังงั้นก็ไม่เห็นด้วย" เธอขมวดคิ้วพร้อมสายหน้าน้อยๆ

"เงินอ้อก็ อย่าทำอย่างนี้สิ ในฐานะเพื่อน ช่วยฉัน
หน่อยเถอะนะ" หย่งซินทำสายตาเว้าวอน เธอรู้ว่าไม่แข็ง
หรือแผนลวงใช้กับเพื่อนสาวไม่ได้ทั้งนั้น แต่หลิวเจินอ้อ
ใจอ่อนเป็นที่สุด เจอลูกอ่อนเข้าไปมีหรือจะไม่ช่วย

เดือนจีน 29

จริงดังคาด หญิงสาวหวานละมุนถอนใจอีกเชือก แม้จะยังข้องใจ แต่ก็ยอมตกปากรับคำในที่สุด "ฉันเองก็จะช่วยปล่อยข่าวให้ทั่ววงการด้วยอีกแรง"

อันที่จริงหลิวเจินอี้มีความเกี่ยวข้องกับโลกธุรกิจอย่างแน่นแฟ้น ภายใต้ภาพลักษณ์บอบบางราวดอกไม้แรกแย้มนั้นเธอคือหญิงสาวที่กุมอำนาจไว้ล้นมือ บอดี้การ์ดที่แฝงตัวอยู่รอบๆ ตัวเธอพวกนั้นใช้คนธรรมดาเสียที่ไหน

ตู้ฟงฉินทำงานเป็นฝ่ายข่าวกรองของเดอะ แกรนด์ กรุ๊ป จึงรู้ฐานะที่แท้จริงของหลิวเจินอี้ เขามองดูสาวสวยผู้เคร่งขรึม แม้จะไม่ได้พูดอะไรออกมา แต่แววสุขุมเกินกว่าคนวัยเดียวกัน ในดวงตาใสแจ๋วคู่นั้นทำให้เขาประหลาดใจไม่น้อย หลิวเจินอี้รอบคอบกว่าหย่งซินมาก มีผู้หญิงคนไหนคอยหนุนหลังยัยแม่มดอยู่ เขาจะทำอะไรก็ต้องระวังให้มาก ไม่อย่างนั้นหากแผนแตก ผู้โชคร้ายรายแรกที่จะถูกถีบส่งไปตัดหัวเสียบประจานจะเป็นใครไปไม่ได้ นอกจากตัวเขาเอง

"เฮลละ แบ่งงานทั่วแล้ว ทีนี้ก็ขาดแต่พระเอกเท่านั้น คุณเอาตู้ที่รักษา ต้องรบกวนคุณอาแล้วนะคะ" หย่งซินส่งจูบให้ตู้ฟงฉินอย่างน่าเอ็นดู ก่อนจะเดินจากไปด้วยอารมณ์เบิกบาน

เธอไม่ทันสังเกตเลยว่าแม้อีกฝ่ายจะเออออห่อหมก

30 Hot Guy 06 หนุ่มร้าย... ปราบพยต

แต่ดวงตาตำลึงกลับทอประกายชั่วร้าย ความประมาทของ
เธอครั้งนี้ทำให้ตู้ฟังฉินสบโอกาสทอง

เมื่อมั่นใจว่าสองสาวจากไปไกลแล้วตู้ฟังฉินก็หัวเราะ
ออกมาสุดเสียง เสียงหัวเราะสะท้อนก้องในออฟฟิศซอมนซ่อ
อยู่นานจึงจางไป

ตู้ฟังฉินหัวเราะจนน้ำตาไหลอยู่ห้านาทีกว่าจะบังคับ
ตัวเองให้หยุดได้ "ยัยแม่มดน้อยเอ๋ย คิดว่าทุกอย่างจะได้
สมใจฉันระะไรได้ยิ่งสาไปหน่อยล่ะมั้ง" เขาพูดกับตัวเอง
สมองประมวลข้อมูลอย่างรวดเร็ว "อยากหาผู้ชายมาอยู่
ด้วยเหรอ ได้ ฉันจะไปหาผู้ชายคนนั้นให้" เขาหัวเราะอย่าง
สมใจ อยากเห็นหน้าหยิ่งชินตอหน้ารู้ตัวว่าถูกตลบหลังจริงๆ

บทที่ 2

กลางป่าเขาเงียบสงบบนภูเขาทางภาคตะวันออกเฉียงของ
เกาะใต้หวันมีบ้านน้อยก่อด้วยอิฐสีแดงหลังหนึ่งตั้งอยู่

บ้านสไตล์ยุโรปสร้างด้วยฝีมือประณีตหลังนี้มีสวน
อยู่ด้านหน้า ทั้งตัวบ้าน สวนดอกไม้ และผืนป่าโดยรอบ
เป็นของขวัญที่หยั่งต่อชื่อให้ลูกสาวสุดที่รัก ลิ่งเวดล้อม
อันสงบร่มเย็นชวนให้รู้สึกผ่อนคลาย บางครั้งบางครั้ง
หยิ่งชินจะหลีกเลี่ยงความจ้อแจ๋ในเมืองหลวงมาพักอยู่ที่นี้

บ้านพักส่วนตัวห่างไกลผู้คนแห่งนี้เหมาะสมอย่างยิ่ง
ที่จะเป็นเวทีให้เธอดำเนินการตามแผน

หยิ่งชินนั่งอยู่บนโซฟา แม่ไม่ได้ระบายลมหายใจ
ออกมาแต่ดวงหน้าสวยสดกลับปรากฏแววไม่สบอารมณ์
หญิงสาวเปลี่ยนทำนองอย่างแข็งๆ ขณะรับฟังเสียงพรับปรน

32 Hot Guy 06 หนุ่มร้าย... ปราบพยศ

ที่ดูเหมือนจะไม่มีวันจบสิ้นของจางเว่ย

"หย่งซิน แผนของเธอช่างน่าขำสิ้นดี อยู่ร่วมชายคาเดียวกับโฮสต์เนี่ยนะ นี่มันบ่อนเนื้อเข้าปากเลือดๆ เธออาจเป็นอันตรายก็ได้" จางเว่ยกล่าวด้วยอารมณ์รุนแรง สีหน้าไม่เห็นด้วยอย่างที่สุด

หย่งซินยิ้มจางก่อนจะบิดขี้เกียจออกมาอย่างเบื่อหน่าย "นายอย่าลืมนะ ฉันไม่ใช่ลูกแกะไร้เดียงสาที่ผู้ชายหน้าไหนก็จะข่มขู่ได้ง่ายๆ" หญิงสาวกล่าวอย่างไม่ยี่หระ

เธอมันใจเต็มเปี่ยมตั้งแต่ยังไม่เริ่มแผนการ กระทั่งหลิวเจินอี้เธอยังไม่ฟัง มีหรือจะฟังคำพูดของจางเว่ย

จางเว่ยคบหากับหย่งซินมาหลายปี เขาอายุมากกว่าหย่งซินเล็กน้อย เรียกได้ว่าเป็นเพื่อนต่างเพศที่เธอสนิทที่สุด สำหรับหย่งซินแล้วจางเว่ยก็เหมือนกับพี่ชายขี้อ้อนที่น่ารำคาญ แต่พักหลังมานี้หญิงสาวชักเหนียวใจเพราะเขาเริ่มแสดงออกว่าชอบเธอและพยายามอย่างยิ่งที่จะสานสัมพันธ์ให้ก้าวเกินคำว่าเพื่อน

"ห้ามไปก็เปล่าประโยชน์" หลิวเจินอี้จิบชาพลางกล่าวด้วยน้ำเสียงเรียบเฉย

จางเว่ยถลึงตามองหลิวเจินอี้ด้วยสีหน้าโกรธจัด แต่ขณะที่กำลังจะอำปากพูดก็ถูกหย่งซินโอบมือห้าม

"พอแล้ว ฉันขี้เกียจฟัง สิ่งที่คุณตัดสินใจแล้วยังไง

เดียนซิน 33

ก็ไม่วันเปลี่ยน เมื่อก็คุณอาตุ๋โหมมาบอกว่าพ่ผู้ชายคนนั้น
ขึ้นเข้ามาแล้ว ถ้าฉันตกลงก็จะเริ่มแผนได้ทันที นายจะ
ไม่เห็นด้วยก็ช่าง แค่อายามาขัดขวางเป็นพอ ไม่อย่างนั้น
ฉันไม่เอานายไว้แน่" หย่งซินพูดกึ่งซู่ แต่ท่าทางกลับไม่ค่อย
ใส่ใจ

ที่จริงเธอไม่คิดว่าจางเว่ยจะทำอะไรได้หรอก หลายปี
ที่รู้จักกันมาเขาเชื่อฟังเธอ รับใช้เอาใจเธอตลอด เขาเป็น
คนฉลาด จึงเข้าใจนิสัยขี้โมโหของเธอดี

จางเว่ยขมวดคิ้ว แม้จะโกรธแต่ก็ไม่กล้าพูดตรงๆ
เขารู้ดีว่าหากพูดต่อไปจะต้องโดนหย่งซินเหวี่ยงใส่แน่
แต่ว่า...โฮสต์เนี่ยนะ!? จะให้เขายอมรับเรื่องบ้าง แบบนี้
ได้ยังไง

"ถ้าจางน้อยๆ เธอก็ต้องติดต่อนั่นตลอด ถ้า
เจ้านั้นคิดไม่ชื่อกับเธอละก็ ฉันจะรีบวิ่งมาช่วยทันที" เขา
พูดอย่างกระตือรือร้น แต่เมื่อได้ยินเสียงผีเท้าคืบไถล
เข้ามาสีหน้าก็แปรเปลี่ยนเป็นบึ้งตึง

หย่งซินพยักหน้ารับอย่างรำคาญ สายตาหันเหไปมอง
ที่ประตู

"พระเอกมาแล้ว" หลิวเจินอึ้งยิ้มบางๆ นึกสงสัยอยู่
เหมือนกันว่าตู้ฟังจินจะหาผู้ชายแบบไหนมา

ประตูเปิดออก ตู้ฟังจินเป็นคนแรกที่ก้าวเท้าเข้ามา

34 Hot Guy 06 ทุ่มร้าย... ปราบพยด

แต่สายตาทุกู้กลับจับจ้องอยู่ที่คนเบื้องหลังเขา ตูฟังฉินกวาดตามองคนทั้งสามพลางก็ตรีมฝีปากแน่น เพราะถ้าเปลอลปล่อยก้ากออกมาตอนนี้ความพยายามทั้งหมดจะสูญเปล่า เขาพยายามสงบสติอารมณ์พร้อมๆ กับบั้นสีหน้าหนักใจ

"แม่มดน้อย ฉันหาคนมาให้แล้ว"

หยงฉินพยักหน้ารับ ตากลมโตจับจ้องไปที่ชายแปลกหน้าเบื้องหลังตูฟังฉิน สายตามองประเเมนอีกฝ่ายตั้งแต่ศีรษะจรดปลายเท้า

เขาเป็นชายร่างใหญ่ ปากกว้างจนแทบจะชนกรอบประตู เลื้อ้เขี้ยตลีแดงเข้มและกางเกงยีนสีดำซิบเน้นรูปร่างกำยำ สมชายชาติรี รังสีอันตรายที่แผ่ออกมาทำให้ชายคนนีดูเถื่อน เขามีผมสีดำค่อนข้างยาวและผิวสีแทนเข้ม สวมหน้ากากสีดำปกปิดใบหน้าไว้ครึ่งหนึ่ง ลิงที่ปรากฏแก่สายตาจึงมีเพียงจมูกโด่งเป็นสันและริมฝีปากประดับรอยยิ้มชั่วร้าย

"ทำไมไม่ถอดหน้ากากออก หน้าตานายน่าเกลียดมากหรือไง" หยงฉินเล็กคิ้วอย่างฉงน เธอ่งไขว่ห้างอยู่บนโซฟาทำนองแบบนี้ยังทำให้รูปร่างของเธอเฝ้ายวนชวนมอง

"คุณผู้หญิงคนสวยครับ ผมมีค่าตัวนะครับ แพงมากเสียด้วย ใบหน้าของผมถือเป็นส่วนหนึ่งของบริการที่มีแต่นายจ้างเท่านั้นถึงจะให้เห็น" รอยยิ้มเจ้าเล่ห์ฉีกกว้างขึ้น

เสียงของเขาหุ้มตำนาน่าฟัง

ผู้ชายคนนี้โดดเด่นตั้งแต่แรกย่างเท้าเข้ามาในห้อง
ทุกคนรู้สึกได้ว่านั่นไม่ใช่เพราะรูปร่างอันสูงใหญ่ แต่เพราะ
สง่าราศีที่เปล่งออกมาจากตัวเขาต่างหาก

ชายชายบริการคนหนึ่งจะสง่าได้สักเท่าไรกัน ก็แค่
ลูกไม้ที่เอาไว้หลอกสาว ๆ ให้ติดกับเท่านั้นแหละ

ตู้ฟงจินรีบผิชอบตีมากที่หาตัวละครชั้นยอดมา
ให้เธอ แม้หย่งชินจะยังไม่ได้เห็นหน้าชายคนนี้ แต่ดูจาก
รูปร่างกำยำกับรังสีอันตรายที่ฉายออกมาก็เพียงพอแล้วว่า
จะทำให้มันใจได้ว่าเขาผ่านประสบการณ์มาอย่างโชกโชน
รับมือผู้หญิงทุกประเภทได้สบายๆ

"นายชื่ออะไร" หย่งชินจ้องมองเขาอย่างพินิจพิจารณา
ดวงตาสีดำลึกลับได้หน้าากทอประกายอย่างมีความหมาย

"วูล์ฟ" ชายหนุ่มจ้องตอบพร้อมเอ่ยสั้นๆ

แม้จะเคยเห็นรูปถ่ายของเธอมาแล้ว แต่เมื่อได้
เจอตัวจริง ได้เห็นความงามอันเย่อหยิ่งของหย่งชินด้วยตา
ตัวเอง เขาก็ตะลึงไม่น้อย ผู้หญิงสวยนะเขาเห็นมาเยอะแยะ
นับไม่ถ้วน แต่บุคลิกสง่างามสมเป็นผู้ดีที่ติดตัวหญิงสาว
มาแต่กำเนิด บวกกับความหยิ่งทะนงนี่สิที่ทำให้เธอยิ่ง
เข้ายวนใจ

"หย่งชิน ยังไงฉันก็ไม่เห็นด้วย..." จางเว่ยก้าวเข้ามา

36 Hot Guy 06 หนุ่มร้าย... ปราบพยต

ขวางสายตาของทั้งสองคนเอาไว้

เขาไม่ชอบชี้หน้าหมอนตั้งแต่แรกเห็น ทันทีที่ชายคนนั้นปรากฏกายทุกคนต่างก็อึดอัด เพียงแค่เขาปรายตามองก็ทำให้จางเว่ยรู้สึกลึ่กอ่อนด้อยไปถนัดใจ

"ก็ยิ่งดีกว่าถูกผลึกใสให้ไปดูตัว ไปแต่งงานกับตาแก่หัวล้านก็แล้วกัน" หย่งซินมองเขม่นเพื่อนชาย ก่อนจะยื่นขึ้นช้าๆ แล้วก้าวเข้าไปยืนตรงหน้าวุล์ฟ

เพียงแต่ก้าวเข้าไปไม่กี่ก้าว หญิงสาวก็ประจักษ์ชัดว่าชายคนนั้นสูงใหญ่กว่าที่เธอคิดไว้มากนัก เมื่อเขาเลื่อนสายตามองลงมาหย่งซินก็รู้สึกลึ่กกว่าตนช่างเล็กจิ๋ว ทันทีที่สายตาของทั้งคู่ประสานกันหัวใจของเธอก็ถึงกับกระตุก

ทำไมผู้ชายที่ยึดอาชีพขายร่างกายตัวเองถึงได้มีสายตาดำอันเฉียบคมเช่นนี้ล่ะ หญิงสาวเริ่มทนไม่ไหว อยากเห็นความลับใต้หน้ากากสีดำเต็มแก่

"คุณตุ้คะ ไม่ทราบคุณเล่าเรื่องทั้งหมดให้คุณวุล์ฟฟังหรือยัง" หลิวจินอีกกล่าว นัยน์ตาคู้งามหรือลึ่กน้อยระหว่างพินิจมองวุล์ฟ แลคนนักที่เธอรู้สึกลึ่กคุ้นเคยกับชายคนนี้ เขามีบางอย่างคล้ายกับบอดีการ์ดที่คอยคุ้มครองเธออยู่ต่างๆ

ไม่ว่าอย่างไรหลิวจินก็ต้องยึดความปลอดภัยของเพื่อนรักเป็นอันดับหนึ่ง การข่มขู่ไฮสตรึ่กคนล่าหรับเธอแล้วง่ายยิ่งกว่าพลิกฝ่ามือ ผู้ชายคนนั้ยังมองก็ยิ่งรู้สึกลึ่ก

ไม่ชอบมาพากล

"ฉันเล่าให้เขาฟังอย่างละเอียดแล้ว" ตู้ฟงจินมองตอบหญิงสาวด้วยสายตาดูจริงจังใจอย่างที่สุด แต่ในใจกลับกลั่นหัวเราะแทบไม่อยู่

"คุณตู้ได้บอกเขาหรือเปล่าว่ถ้าหย่งซินบุบสลาย แม้แต่ปลายก้อย เขาจะต้องถูกเด็ดหัวแน่นอน" หญิงสาวยิ้มอ่อนโยนขัดกับคำพูดร้ายกาจที่เพิ่งเอ่ยออกมา

คิดว่าตกหน้าได้หน้ากากเล็กชิ้นเพราะฟังความนัยข่มขู่ นั่นออก เมื่อมองไปทางหลิวเจินอ้อเขาก็จำเธอได้และรู้ว่าเธอมีอิทธิพลมากแค่ไหน ทว่าตอนนี้ต่อให้มีมหาเทพสักองค์มาประทับอยู่ตรงหน้าก็คงขัดขวางเขาไม่ได้ วินาทีแรกที่ชายหนุ่มได้เห็นหย่งซินผู้เยียบเย็นแต่เฝ้ายวนคนนี้ เขาก็ตัดสินใจได้ทันที

"วางใจเถอะ ฉันรับมือไหว" หย่งซินขมวดคิ้วน้อยๆ เมื่อเห็นสีหน้าห่วงใยของเพื่อนสาว เธอไม่เคยนึกเลยว่าคนอ่อนโยนอย่างหลิวเจินอ้อจะข่มขู่คนอื่นเป็นกับเขาด้วย

"ฉันก็หวังว่าอย่างนั้นแหละค่ะ" หลิวเจินอ้อพึมพำเบาๆ แต่ใจกลับเต้นตึกตัก

"ไม่มันใจในตัวฉันหรือไง" หย่งซินไม่ยอมเชื่อก็ได้ เธอยอมรับว่าผู้ชายคนนี้เลิศเลอกว่าที่คิด แล้ว ยิ่งไงละ ยิ่งไงเขาก็ยังเป็นแค่ไอ้ตัว แค่มากตัวหนึ่งในเกม

38 Hot Guy 06 หนุ่มร้าย... ปราบพยค

ที่เธอเป็นผู้เล่นอยู่ดี

หลิวเจินอื่อไหวไหวแบบบาง ไม่พูดถึงความกังวลในใจ แต่กลับเบนสายตาดำจ้องไปที่ตู้ฟงจินแทน เดี่ยวพอออกจากที่นี่คงต้องซักไซ้ให้รู้เรื่อง

"ยังไงก็ต้องปลอดภัยไว้ก่อน ถ้ามีเรื่องอะไรต้องบอกฉันนะ" หญิงสาวหันหลังเดินออกจากบ้านด้วยอาการก้าวอันสวยสง่า

จางเว่ยมีเรื่องอยากพูด แต่เมื่อถูกหย่งซินโบกมือห้ามก็ได้แต่กลั๊กลินโทสะแล้วเดินจากไปด้วยอารมณ์เดือดปุด เขากำหมัดแน่น ก่อนออกไปยังถลิ่งตามองวูล์ฟ ด้วยแวตามุ่งร้าย ต่างกับที่ปฏิบัติต่อหย่งซินราวหน้ามือเป็นหลังเท้า

"ถ้านายกล้าแตะต้องเธอแม้แต่ปลายเล็บ ฉันจะสับนายเป็นหมื่นๆ ชิ้น" จางเว่ยทิ้งคำข่มขู่ไว้เมื่อเดินเฉียดเข้าไปใกล้วูล์ฟ แต่ใบหน้าได้หน้าากทอกลับด้วยรอยยิ้มหยัน นั่นทำให้จางเว่ยยิ่งเดือดดาล สาบานกับตัวเองว่า จะต้องสืบเรื่องหมอนี้ให้ได้

"ถ้าอย่างนั้นพวกเธอคุยกันไปนะ ฉันไปก่อนละ แล้วฉันจะช่วยกระพือข่าวให้ กว่าเธอจะกลับไทเปเรื่องคงแพร่สะพัดไปทั่วสังคมไฮโซแล้วละ" ตู้ฟงจินตาเป็นประกายริบพาตัวเองออกจากบ้านก่อนจะวิ่งไปอย่างรวดเร็ว เมื่อหนี

เดือนจีน 39

ห่างออกมาเป็นกิโลแล้วถึงได้กล้าหัวเราะออกมาเต็มเหนี่ยว
ภายในบ้านก่ออิฐสี่แดงเหลือเพียงหยงซินกับวูล์ฟ
พวกเขายังจะต้องอยู่ที่นี่ด้วยกันตามลำพังอีกราวหนึ่งเดือน

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)